

B A N D O

Montañes amunt i avall
buscant la siutat d'Alcoi
un paje dalt del cavall
va presidint el convoi.

Com el camí casi sap,
s'orienta per una estrèla
i a vegaes alsa el cap
apesar del fred que pèla.

Melchor, Gaspar, Baltasar,
a tots els que els acompanyen,
no fan més que bonegar
pa que en caminar s'afañen,
pues demá per la vesprá,
rollats en capes i mantes,
han de tindre l'aplegá
per el pasech de Cervantes.

Enguañ han sufrít la mar
perque el viache es molt pesat,
i el pobre Rei Baltasar
te agarrat un costipat;
i Melchor, per la chelor,
li han eixit uns cuants prunións
que el tenen blau de picor
en peus, en mans i chinolls.

Ganes tenen de aplegar,
lo que está ben explicat,
perque es vòlen apuntar
al Segur de Enfermetat. ✕

Com tots els anys per igual
van carregats hasta els topes,
i porten cinemascopes
pa que en casa cada cual
es fasa el sine debaes,
i els chicóns i les chiquetes
s'alforren les dèu pesetes
que huí valen les entraes.

Máquines de retratar
en plaques tecnicolor;
sortijes, gafes amor,
gramoles pera ballar...

Venen falcats de regals.
¡Conque alegreuse, chiquets!
Serán prou més liberals
en els vells i en els pobrets.

Vespes, autos, visicletes,
trens electricos, avións,
barcos, patíns, camións...
tot lo que tinga rodetes.

¡Que a peu no vacha ningú!
Hasta p'als resién casats
els porten pisos holgats
en el carrer del Perú.

Cuentos, nines, futbolíns,
carteres, bolsos, balóns,
caramenlos i bombóns,
¡hasta anisets de comíns!...

¡Campanes toqueu al vòl!
Ya sabeu lo que hau de fer:
demá, pues, tots al carrer
a la caiguda del sòl.—A. C.